

۴۸- ای احبای الهی و اماء حضرت رحمانی

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۴۸- ای احبای الهی و اماء حضرت رحمانی

ای احبای الهی و اماء حضرت رحمانی، لسان را بشکرانه الطاف ربّ مجید بیارائید و قلب را باحساسات ممنونیت و خوشنودی از حضرت فعالّ لما یرید مزین نمائید که در این کور اعظم محشور شدید و در این دور اقوم مشهود گشتید در ظلّ سدره منتهی داخل شدید و در سایه شجره طوبی مأوی نمودید بر شاطی بحر الهی وارد شدید و بر مناهل عذب فرات توحید حاضر گشتید از حدائق رحمانی اثمار معانی چیدید و بسر منزل بقا بفضل و موهبت کبری رسیدید در دبستان الهی داخل شدید و نزد ادیب رحمانی درس حقائق و معانی خواندید. افاضل آفاق و نحریر ارض محروم شدند و شما فائز گشتید علماء و زهاد و عبّاد از شریعه بقا مأیوس شدند و شما در بحر الطاف مستغرق شدید امراء و حکماء و وزراء و وکلاء در بادیه حرمان مبتلا گشتند و شما بر معین حیّ حیوان وارد گشتید مظهر آیه مبارکه "و نرید ان نمنّ علی الذین استضعفوا فی الارض و نجعلهم ائمة و نجعلهم الوارثین" شدید.

پس بشکرانه این رحمت و بحمد و ستایش معطی این موهبت بکمال ثبوت و استقامت بر امر قیام نمائید و بنفحات ملکوت ابهائش مستبشر گردید و بذکر و ثنائش مشغول شوید و از مادونش منقطع گردید و در سبیل مرضاتش سلوک نمائید و بقوّت جنود ملاً اعلاّیش مطمئنّ باشید و بفیوضات جبروت ابهائش موقن گردید تا جنوداً لم تروها مشاهده کنید و قوّت سلطان افق اعلی ملاحظه نمائید و باحکام مقدّس و عهد و پیمان و ایمانش متشبّث و متوسّل گردید تا ظهور الآیه الکبری و علوّ و سموّ امر الله را مشهوداً بعین بصر و بصیرت ببینید.

ORIGINAL

AUDIO